

NOWY PARK

A. Hetmanek zamieścił 11 maja br. w „Dzienniku Polskim” artykuł informujący o utworzeniu od dawna przez naukowców — z uwagi na wybitne wartości przyrodnicze — projektowanego Roztoczańskiego Parku Narodowego.

W artykule czytamy m. in.:

„(...) Nowy Park narodowy obejmie swoim terenem drzewostany, znajdujące się na łącznej powierzchni ponad 4,8 tys. ha. Chodzi o lasy położone w dorzeczu rzeki Wieprz, w zachodniej części Roztocza Środkowego. Tutaj styka się pięć odrębnych krain fizjograficznych (...) na terenie Parku reprezentowane są liczne i różnorodne zespoły leśne, z których do najbardziej charakterystycznych należą: bory jodłowe, buczyny karpackie, bory iglaste, bory bagienne, torfowiska typu kontynentalnego i szereg innych (...)”

„(...) przez obszary Roztoczańskiego Parku Narodowego przebiega wschodnia granica zasięgu kilku gatunków drzew, mianowicie: buka, jodły, dębu bezszypułkowego, lipy szerokolistnej, wiązu górskiego i wiązu szypułkowego. W drzewostanach Roztocza, stosunkowo mało zniekształconych gospodarką człowieka, zachowały się także liczne gatunki roślin reprezentujących minione epoki geologiczne. Można tu dla przykładu wymienić: zimoziół północny, brzozę niską, wierzbę lapońską, storczyki, rosiczki i widłaka torfowego. Wszystko to powoduje, że tereny te mają duże znaczenie naukowe i dydaktyczne”.